

ALİ ASLAN

AİHM ve Türkiye'nin güvenliği

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) eski HDP Eş Genel Başkanı [Selahattin Demirtaş](#)'ın "siyasi nedenler"le tutuklu olduğuna hükmederek tahliye edilmesi kararı verdi. Kararın gerekçesinde Demirtaş'ın 16 Nisan referandumu ve 24 Haziran cumhurbaşkanı ve parlamento seçimlerinde özgür propaganda hakkının ihlal edildiğine ve çoğulculuğun boğulduğuna değinildi. Tutukluluk süresinin meşru ve yeterli gerekçelere dayandırılmadığı sonucuna varıldı. **Ancak öte yandan Demirtaş'ın tutukluluğuna yönelik "makul şüphe"yi de kabul etti.**

Demirtaş karar sonrası yaptığı açıklamada AİHM'in "makul şüphe" gerekçesiyle de çelişir şekilde kendisine yönelik tüm davaların ve suçlamaların çöktüğünü ilan etti. AİHM'in Demirtaş kararına muhalefetten de destek geldi. CHP Genel Başkanı [Kemal Kılıçdaroğlu](#) hukuk devleti vurgusu yaparak "Karara uymalıyız" ve "Keşke bu kararı AYM alsaydı" yorumunu yaptı.

HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan da grup toplantısında kararı memnuniyetle karşıladıklarını ifade etti. Konuşmayı dinleyen kalabalık tarafından bu karar coşkuyla karşılandı.

Muhafif medya her zamanki korkak ve tehditkar tavrını takınarak Türkiye'nin karara uymak zorunda olduğunu, uymama kararı alırsak uluslararası siyasette yalnızlaşacağımızı ve farklı şekillerde cezalandırılacağımızı ileri sürdü. İYİ Parti cephesinden henüz bir açıklama gelmedi ancak 15 Mayıs'ta Meral Akşener'in "Demirtaş tahliye edilmeli" çağrısı bir anlamda karşılık bulmuş oldu. Her fırsatta sonucunu düşünmeden esip gürlenmeyi seven Akşener'in sessizliği gömülmesi siyasetin şaka kaldırmadığını hatırlatır mahiyettedir.

Adalet Bakanı Abdulhamit Gül karara tepki gösterdi ve "Nihai kararı Türk yargısı verir" şeklinde bir açıklama yaptı. **Karara en sert tepkiyi Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan verdi.**

Cumhurbaşkanı Erdoğan yaptığı açıklamada şu şekilde konuştu:

"AİHM'in verdiği kararlar bizi bağlamaz. AİHM'in bugüne kadar terör örgütüyle ilgili verdiği birçok karar var. Hepsisi de aleyhedir. Onun karşılığında bizim de yapabileceğimiz birçok şeyler vardır. Biz karşı hamlemizi yaparız, işi bitiririz." Özetle muhalefet kararı hukuki bir mesele olarak ele aldı ve siyasi bağlamından koparma yoluna gitti. Demirtaş'ın 50 kişinin katledildiği 6-8 Ekim (2014) Kobane eylemleri başta olmak üzere Türkiye'nin terör örgütlerinin ağır saldırısına maruz kaldığı dönemdeki rolünü görmezden geldi. **Bu tavır FETÖ ve PKK ile mücadeleyi sulandırmaya yönelik genel siyasetiyle uyumluluk göstermektedir.**

Hukukun arkasına saklanarak sürdürülen sinsi siyasetin bir devamı niteliğindedir.

Hatırlanacağı üzere Kılıçdaroğlu 20 Temmuz'da terörle mücadele için ilan edilen OHAL'i de "darbe" olarak nitelendirmiş ve uluslararası toplumu kışkırtmaya çalışmıştı.

Hükümet ise kararı siyasi bir mesele olarak ele aldı ve kararın siyasi bağlamını hatırlattı.

Genel olarak AB'nin Türkiye'ye karşı işlenen terör suçlarında özgürlüğü ve hukuku hatırladığını, kendi terörle mücadelesinde ise güvenlikçi bir siyaseti izlediğini dile getirdi. Gerçekten de AB'nin özellikle Türkiye'nin 15 Temmuz darbe girişimi sonrası terörle mücadelesine yönelik tavrı kabul edilemez boyutlara ulaşmış durumdadır. Türkiye tarafında NATO ve AB bağlamındaki müttefiklik ilişkisinin sorgulanmasına yol açmaktadır.

Bu ilişki kapsamında AB, Türkiye'nin güvenliğine destek vermek şöyle dursun bizzat güvenliğini tehdit eden adımlar atmakta ve güvenlik tehdidinde dönüşmektedir.

İlişkilerin mahiyeti değişmeli

AB-Türkiye ilişkilerinin mahiyetinin ne olduğuna yönelik yeni bir bakış açısına ve bunun devamında da yeni bir stratejiye ihtiyaç vardır. Bu durum İngiltere'nin Brexit'ten çıkış için imzaladığı anlaşmaya yönelik yapılan yorumlarda da kendisini göstermektedir. Bu noktada İngiltere Dışişleri Bakanı Jeremy Hunt'ın çıkış anlaşmasına yönelik olarak "Türkiye tuzağı" benzetmesini kullanmış olması oldukça dikkate değerdir.

Hunt mevcut anlaşma metninin İngiltere'yi AB'nin bir "uydu"su konumuna düşüreceği, Türkiye gibi üye olmaksızın Brüksel'in politikalarına "bağımlı kılacağı" uyarısı yapmıştır. Yani dışarıdan çok daha net bir şekilde görüldüğü gibi AB ile Türkiye arasında öyle iddia edildiği gibi eşit ve karşılıklılık ilkesine dayanan bir ilişkiden öte hiyerarşik ve bağımlılık türü bir ilişkinin varlığı söz konusudur.

Bu durumda AB'nin attığı adımları Türkiye'yi zayıf düşürmek ve bağımlılığı sürdürmek amacı etrafında yorumlamak gerekir. **Hukuk kisvesi altında Türkiye içindeki her türlü parçalanmayı "özgürlük" adı altında destekleyen, Türkiye'ye yönelik terör saldırılarını görmezden gelen ya da bizzat el altından destek olan bir siyaset söz konusudur.** Bu durumu görmek ya da kabul etmek aslında o kadar zor değildir.

AB ile ilişkilerimizi ve genel olarak uluslararası siyaseti hukuk ve ahlak perspektifinden değerlendirme eğilimimiz dolayısıyla yaşanan gerçeği görmeye direnmekte ya da görsek bile kabul etmemeye çalışmaktayız. Artık bunun değişmesi gerekmektedir.

Uluslararası siyaset doğası gereği anarşik bir yapıdadır ve herkesin kendi başına olduğu bir güç mücadelesince belirlenmektedir. Bu mücadelede ülkeler diğer ülkeleri zayıflatarak güvenliklerini artırmanın peşinde koşar.

Güvenlik "kazan kazan" ilkesine yaslanan bir durum olmaktan daha çok sıfır toplamlı bir oyundur.

Diğerinin güvensizliği bizim güvenliğimiz demektir. Her ne kadar AB'ye aday üye statüsünde bulunuyor olsak da bu kural değişmez. Kaldı ki AB'nin kendi içinde dahi ülkelerin birbirleriyle güvenlik konusunda sürtüştüğü bir gerçektir.

Güçlü bir Türkiye Balkanlar'da AB'nin etkisini kırar. Güçlü bir Türkiye Ortadoğu'da AB ve diğer dış güçlerin nüfuzunu sınırlandırır.

Güçlü bir Türkiye Afrika'da AB ve diğer güçlerin ayağına basar.

Dolayısıyla müttefiklik hatta AB gibi bir ulus-üstü yapının içinde dahi olsak temel meselenin ülkeler arasında güç ve güvenlik mücadelesi olduğunu, hukukun bu zemin üzerinde bir anlam kazandığını ve araçsallaştırıldığını akıldan çıkarmamız ve stratejimizi bu gerçek üzerine kurmamız gerekir.

Türkiye'nin bu durumda izlemesi gereken öncelikli siyaset dışarıdan kendi içine nüfuz edilmesinin önüne geçmektir. Türkiye'nin iç politikada otonomisini sağlamaktır.

Bunun yolu da terör örgütlerinin ve dışarıyla iş birliği yapan birey ve yapılanmaların kökünü her ne yolla olursa olsun kazıdır. AB'ye bu durumda söylenecek söz:

Yaptığınızı görüyoruz deyip bildiğimizi okumaktır. Bağımsız davranma ve kendi çıkarlarını merkeze alma kararlılığı gösteremeyen bir ülke hiçbir zaman caydırıcı olamaz ve kendisini güvende hissedemez.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

[Tüm Yazıları >](#)

- > **CHP-İYİ Parti iş birliği (17.11.2018)**
- > **Andımız ve yerli-milli anayasa ihtiyacı (27.10.2018)**
- > **Cumhuriyet gazetesi ve Kemalizm'in geleceği (15.9.2018)**

SABAH

SABAH